

Se scutură crinii

Se scutură crini-n grădină
Și-atîtea flori s-au scuturat,
Petale pline de rugină,
Din ramuri s-au îndepărtat,
Îngrijorările sînt spinii,
Și vînturi pline de-ncercări,
Ce scutură-n grădină crinii
Cînd noi trăim în nepăsări.

Cor:

Și ce durere e în grădină
C-atîția crini s-au scuturat,
Și-i plînge raza cea cristalină
Și roua cerului curat.

Isus Christos e Grădinarul
Ce ne-a plantat și ne-a sădit,
Dar nevegherea și coșmarul
Atîtea flori au vestejit.
Cu stropi de lacrimi în grădină
El ne-a sădit printre lumini,
Dar n-au prins toate rădăcină
Și s-au uscat atîția crini.

Și tu ai fost și ești o floare,
Un crin ales și minunat,
Pe înălțimi, lîngă izvoare,
De mîna Lui ai fost plantat.
O, tu a Domnului grădină,
Voi crinii albi, imaculați,
În haine labe de lumină
Pe Mirele să-L așteptați.

Privește în grădină crinii
Și înțelege, dragul meu,
La fel ca ei sînt și creștinii
Cînd îl iubesc pe Dumnezeu.
Ia seama astăzi, soră, frate,
Nu cumva să te vestejești,
Căci vîntul suflă, vîntul bate,
Tu luptă-te să biruiești.

Amin